

Udskriftsdato: mandag den 15. juni 2026

VEJ nr 9569 af 16/11/2011 (Historisk)

Vejledning om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov

Ministerium: Børne- og Undervisningsministeriet

Journalnummer: Ministeriet for Børn og Undervisning, j.nr.
029.24J.261

Vejledning om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov

Afsnit I

Lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov

Kapitel 1

Indledning

Lov nr. 564 af 6. juni 2007 om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov henvender sig til unge udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov, der ikke kan gennemføre en anden ungdomsuddannelse. Loven trådte i kraft den 1. august 2007 og medfører, at unge med særlige behov har et retskrav på en 3-årig ungdomsuddannelse, efter at de har afsluttet grundskolen, uanset hvor i landet de har bopæl.

Lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov giver en ensartet ramme for, at unge udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov i hele landet kan få tilbud om et individuelt tilrettelagt uddannelsesforløb efter fastsatte formål og med et fastlagt omfang.

Formålet med ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov er, at den unge opnår personlige, sociale og faglige kompetencer til en så selvstændig og aktiv deltagelse i voksenlivet som muligt og eventuelt til videre uddannelse og beskæftigelse.

Ansvar for ungdomsuddannelse for unge med særlige behov er placeret i kommunerne hos kommunalbestyrelsen, der også har finansieringsansvar for uddannelsen. Kommunalbestyrelsen sikrer, at unge udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov orienteres om ungdomsuddannelsen. Orienteringen gives i forbindelse med, at den unge afslutter undervisningen i folkeskolen, en fri grundskole eller en efterskole.

Intentioner

Ungdomsuddannelse for unge med særlige behov ligestiller unge med særlige behov med andre unge, således at alle unge har mulighed for at få en ungdomsuddannelse.

Ungdomsuddannelsen skal udgøre en ny start i den unges liv, hvor muligheder og færdigheder afprøves. Samtidig skal ungdomsuddannelsen give den unge tilknytning til et ungdomsmiljø, hvor der kan gøres nye sociale erfaringer.

Ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov er et planlagt og koordineret uddannelsesforløb beskrevet i en uddannelsesplan, hvor der sigtes mod progression i den enkelte unges udvikling, og ikke et ensartet undervisningstilbud gennem hele uddannelsens forløb.

Ungdomsuddannelsen kan ikke anvendes som støtte til gennemførelse af andre ungdomsuddannelser. Ungdomsuddannelsen er heller ikke en videreførelse af undervisningen i folkeskolen. Det er en selvstændig ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, der skal give disse unge et springbræt til voksentilværelsen.

Ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov kan være et afsæt til en ordinær, kompetencegivende uddannelse, hvis den unge fx i forbindelse med justeringen af uddannelsesplanen vurderes til at kunne påbegynde fx en erhvervsfaglig grunduddannelse (egu), eller hvis den unge ved ungdomsuddannelsens afslutning har opnået et kompetenceniveau, der giver muligheder for at påbegynde en ordinær ungdomsuddannelse eller beskæftigelse på ordinære eller særlige vilkår. Det forudsættes i den forbindelse, at det opnåede kompetenceniveau ikke blev vurderet som muligt ved påbegyndelsen af ungdomsuddannelsen.

Ungdomsuddannelsen skal planlægges individuelt ud fra deltagerens forudsætninger, behov og interesser. At uddannelsen skal planlægges individuelt betyder endvidere, at uddannelses tilbuddet som udgangspunkt ikke kan opfyldes ved at henvise til en bestemt institution eller et uddannelsesforløb, der er fælles

for alle. Med den store variation i målgruppen er der behov for forskelligartede uddannelsesforløb og uddannelsessteder.

Ungdomsuddannelsen er en ramme for et planlagt og koordineret forløb med delmål undervejs og en samlet målsætning. Målsætningen skal være så konkret, at det vil være muligt at vurdere og evaluere, om der sker en udvikling og opnåelse af effekter og målsætninger.

Uddannelsen opstiller ikke bestemte krav til færdigheder, der skal opnås, eller prøver der skal bestås. Der skal være tale om et sammenhængende individuelt sammensat uddannelsesforløb, hvor den unges kompetencer udvikles og nye opnås.

Disse kompetencer omfatter faglige og almene færdigheder, personlige og sociale færdigheder, samfundsmæssig indsigt og viden, selvstændig livsførelse og særlige interessefelter samt praktiske færdigheder og kompetencer til brug i uddannelses- eller beskæftigelsessituationer.

Ungdomsuddannelsen er et kommunalt ansvarsområde. Intentionen bag placeringen af myndighedsansvaret hos kommunalbestyrelsen er at sikre en sammenhæng til øvrige tilbud til målgruppen, herunder forsørgelsesmæssige foranstaltninger og eventuelle andre sociale ydelser.

Vejledningens opbygning og formål

Vejledningens *afsnit I* forklarer og uddyber lov nr. 564 af 6. juni 2007 om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov og reglerne i bekendtgørelse nr. 974 af 19. juli 2007 om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. Regelgrundlaget findes på

www.retsinformation.dk

eller på Ministeriet for Børn og Undervisnings hjemmeside

www.uvm.dk

under love og regler.

I kapitel 1 gives en kort introduktion til uddannelsen, og intentionerne beskrives. Endvidere redegøres for vejledningen opbygning og formål.

I kapitel 2 gives en beskrivelse af retskravet, målgruppen og aldersgruppen for ungdomsuddannelsen.

I kapitel 3 beskrives rammen om den 3-årige ungdomsuddannelse.

I kapitel 4 beskrives kommunalbestyrelsens tilbud om en 3-årig ungdomsuddannelse, herunder hvornår og hvordan tilbuddet gives, og at det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelsen.

I kapitel 5 beskrives ungdomsuddannelsens indhold, herunder uddannelsesplan, afklaringsforløb, undervisning, praktik, praktiske aktiviteter og træning, timetal samt muligheden for afbrydelse af og genoptagelse af ungdomsuddannelsen.

I kapitel 6 beskrives uddannelseselementernes finansiering, herunder mellemkommunale betalingsforhold.

I kapitel 7 og 8 omtales kort de grundlæggende regler for befordring samt undervisningsmidler og specialpædagogisk støtte.

I kapitel 9 omtales kompetencepapiret, som kommunalbestyrelsen udsteder til den unge ved ungdomsuddannelsens afslutning med en beskrivelse af de opnåede kompetencer.

Kapitel 10 beskriver klageadgang og tilsyn.

Vejledningens *afsnit II* beskriver ydelser og tilbud efter anden lovgivning, der kan have relation til lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

I kapitel 11 omtales lov om specialundervisning for voksne.

Kapitel 12 beskriver ydelser efter serviceloven.

I kapitel 13 redegøres for relevante regler på Beskæftigelsesministeriets område, fx mulighederne for at få kontanthjælp under uddannelsen som et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

I kapitel 14 redegøres for regler for tilkendelse af førtidspension.

Kapitel 2

Retskravet

Unge udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov, der ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse med specialpædagogisk støtte, har, hvis de ønsker det, et retskrav på en 3-årig ungdomsuddannelse, der er tilpasset deres særlige forudsætninger og behov.

Uddannelses tilbuddet skal gives af kommunalbestyrelsen, der skal sørge for, at de unge efter undervisningspligtens ophør får et tilbud om en ungdomsuddannelse. Kommunalbestyrelsen kan ikke undlade at give tilbuddet med henvisning til, at der er andre tilbud fx i socialt regi, eller at der ikke er de fornødne økonomiske ressourcer til at give tilbuddet.

Kravet om uddannelses tilbud i henhold til denne lovgivning omfatter et 3-årigt forløb med en aktivitet, der svarer til fuldtidsundervisning.

Uddannelsens omfang er mindst 840 timer pr. år i 3 år inklusiv et afklaringsforløb på indtil 12 uger. Uddannelsen kan være mere omfangsrig og indeholde tidsmæssigt flere timer, hvis det er ønskeligt. De anførte rammer angiver et mindstemål for tilbuddets omfang.

Den unge kan modtage uddannelses tilbuddet indtil det fyldte 25. år. Det skal fremgå af den godkendte uddannelsesplan, hvornår uddannelsen påbegyndes. Det forudsættes herved, at uddannelsen påbegyndes inden for en rimelig planlægningsperiode.

Uddannelsen kan afbrydes og genoptages. Uddannelsen skal dog være afsluttet senest 5 år efter påbegyndelsen.

Ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov erstatter ikke tilbud om skolegang i folkeskolen. Den unge har ret til at afslutte folkeskolen med 10. klasse, jf. folkeskolelovens § 3, stk.1. Et tilbud om et 11. skoleår kan heller ikke tilbydes som en del af en ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, men vil være en del af grundskolen og dermed før påbegyndelsen af ungdomsuddannelsen.

Målgrupper

Ungdomsuddannelsens målgruppe er beskrevet som unge udviklingshæmmede og andre unge med særlige behov. Gruppen af andre unge med særlige behov omfatter blandt andet unge med svære bevægelseshandicap, multihandicappede unge, unge med autisme, unge med ADHD eller andre psykiske lidelser samt unge med erhvervet hjerneskade. Ungdomsuddannelsens målgruppe omfatter udelukkende de unge, der ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse, selv om der ydes den unge specialpædagogisk støtte. Det er ikke bestemte typer af funktionsnedsættelser eller bestemte diagnoser, der er afgørende for den unges berettigelse til et 3-årigt uddannelsesforløb, men det faktum, at den unge ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse, selv om der ydes specialpædagogisk støtte. Det bemærkes i øvrigt, at unge, der i 9. eller 10. klasse vurderes til at være »ikke uddannelsesparate« til en gymnasial ungdomsuddannelse eller til en erhvervsuddannelse, ikke nødvendigvis tilhører målgruppen for ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov.

Det betyder, at hvis kommunalbestyrelsen efter indstilling fra Ungdommens Uddannelsesvejledning vurderer, at en ung med specialpædagogisk støtte vil kunne gennemføre andre ungdomsuddannelser, så vil den unge ikke være berettiget til ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. Denne vurdering skal bygge på de erfaringer, resultater og eventuelt sagkyndige udtalelser, der er opnået hidtil i forbindelse med skolegang og eventuel anden beskæftigelse eller uddannelse.

Alle unge, der vurderes at være omfattet af målgruppen, skal have et tilbud, hvis de ønsker det. Der er således ikke tale om, at den unge kan have for store funktionsnedsættelser eller være for svagt fungerende i forhold til at få tilbud om et uddannelsesforløb. Ungdomsuddannelsens målsætning, indhold og tilrettelæggelse må tage hensyn hertil ved fx at lade elementer af træning og sociale aktiviteter indgå i den samlede uddannelsesplan.

Aldersgruppe

Kommunalbestyrelsen skal sørge for, at unge i målgruppen, der har opfyldt undervisningspligten, får et tilbud om en ungdomsuddannelse. Grundskolen skal være afsluttet, før den unge kan begynde på ungdomsuddannelsen. Unge, der går i 10. klasse, skal først have tilbuddet i forbindelse med afslutningen af 10. klasse.

Kommunalbestyrelsen kan ikke stille krav om, at unge i målgruppen skal påbegynde deres ungdomsuddannelse umiddelbart efter, at grundskolen er afsluttet, men tilbuddet skal afgives i så god tid, at den unge kan påbegynde ungdomsuddannelsen i fortsættelse af undervisningen i folkeskolen m.v. Den unge kan modtage kommunalbestyrelsens tilbud indtil det fyldte 25. år, men kommunalbestyrelsen er forpligtet til at fremsætte tilbuddet i forbindelse med undervisningspligtens ophør. Hvis den unge fortsætter undervisningen i folkeskolen, en fri grundskole eller en efterskole m.v. efter undervisningspligtens ophør, gives tilbuddet dog først i forbindelse med denne undervisnings ophør. Uddannelsen kan herefter påbegyndes i henhold til uddannelsesplanen. Der er ikke i lovgivningen bestemmelser om, at udarbejdelsen af uddannelsesplanen skal påbegyndes straks efter meddelelsen om tilbuddet, eller at uddannelsen skal være påbegyndt, inden den unge er fyldt 25 år. Der er heller ikke bestemmelser om, at uddannelsesstart kun kan ske i forbindelse med skoleårets begyndelse. Uddannelsesstart kan således ske løbende.

Der er ingen regler om, hvornår uddannelsen efter kommunalbestyrelsens godkendelse af den unges optagelse på ungdomsuddannelsen skal påbegyndes, men det er intentionen, at uddannelsen skal påbegyndes inden for et planlagt, rimeligt og overskueligt tidsforløb, og at påbegyndelsen ikke må udsættes unødvendigt længe. Det er desuden en del af regelgrundlaget, at det skal fremgå af uddannelsesplanen, hvornår uddannelseselementerne gennemføres.

Kapitel 3

Rammen om den 3-årige ungdomsuddannelse

Loven fastlægger en ramme om ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov, der sammensættes af en række delelementer tilpasset den unge. Det er kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for at indgå aftaler med uddannelsesinstitutioner og andre virksomheder, der leverer uddannelseselementer til ungdomsuddannelsen. Det er også kommunalbestyrelsen, der står inde for kvaliteten i uddannelseselementerne og for, at uddannelsen lever op til lovens krav. Ministeriet for Børn og Undervisning skal ikke godkende de institutioner, der leverer uddannelseselementer til en ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

Der kan i uddannelsesplanen indgå forskellige typer af uddannelseselementer. Der kan være tale om elementer med undervisning, praktik, praktiske aktiviteter eller træning i beskæftigelsesmæssige aktiviteter som fx virksomhedsbesøg, undervisning i arbejdsmarkedsforhold og forberedelse og træning med henblik på praktik i virksomheder og institutioner. Der kan også indgå fag, der støtter den unges fritids- og interessebetonede aktiviteter. Undervisningen kan tilrettelægges praktisk funderet, når det er i overensstemmelse med den unges ønsker og læringsstrategi. Der henvises nærmere til afsnittet Uddannelsesplanen i vejledningens kapitel 5.

Kommunalbestyrelsen kan indgå aftale med de nedenfor nævnte institutioner om levering af elementer til uddannelsen. Kommunalbestyrelsen kan endvidere indgå aftale med de nævnte institutioner om tilrettelæggelse af ungdomsuddannelsen, herunder om tilrettelæggelse af praktik. Reglerne om overenskomst mellem kommunalbestyrelsen og en institution m.v. i § 1, stk. 7, i lov om specialundervisning for voksne,

jf. lovbekendtgørelse nr. 929 af 25. august 2011, og § 11 i bekendtgørelse nr. 378 af 28. april 2006 om specialundervisning for voksne, finder i så fald anvendelse.

Overenskomsterne skal indeholde de nærmere vilkår for varetagelse af opgaverne, herunder rammerne for undervisningens indhold, tilrettelæggelse og omfang. De skal desuden indeholde økonomiske vilkår, herunder budget og regnskab, forhold vedrørende lokaleanvisning og eventuelle tilskud til lokaler, fornødne leder- og lærer kvalifikationer og forpligtelsen til at give kommunalbestyrelsen oplysninger om varetagelsen af opgaverne.

Uddannelseselementerne kan leveres af:

- Kommunale institutioner, der tilbyder undervisning efter lov om specialundervisning for voksne.
- Efterskoler i form af særligt tilrettelagte forløb, herunder afklaringsforløb, og supplerende undervisningstilbud (ikke 9. eller 10. klasse).
- Husholdningsskoler (ikke 10. klasse), håndarbejdsskoler og folkehøjskoler.
- Produktionsskoler.
- Institutioner med erhvervsrettede uddannelser.
- Daghøjskoler.
- Værksteder og andre institutioner, herunder regionale institutioner, der tilbyder undervisning efter lov om specialundervisning for voksne.

I uddannelsesforløbet kan der indgå elementer af almendannende karakter, der bl.a. kan omfatte almindelige skolefag m.v. Hvis den unge som et led i sin uddannelsesplan fx ønsker at gå til prøveforberedende undervisning i enkelte fag, vil der kunne indgå sådanne fag, herunder avu-fag, der udbydes af VUC.

Det skal præciseres, at enkelte delelementer fra offentligt godkendte ordinære ungdomsuddannelser kan indgå i ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. Der kan derimod ikke indgå hele offentligt godkendte uddannelser.

Der skal i uddannelsesplanen tages stilling til praktikforløb. Andelen af praktiske aktiviteter er generelt begrænset til at udgøre højst en tredjedel af det samlede uddannelsesforløb. Kommunalbestyrelsen kan dog efter anmodning fra den unge og forældrene øge andelen af praktiske aktiviteter, når særlige grunde taler for, at det er til den unges bedste. En større andel af praktiske aktiviteter kan fx være relevant i uddannelsesplaner til unge med store funktionsnedsættelser, hvor det er relevant med elementer af træning og mere omsorgsprægede aktiviteter.

Uddannelseselementerne med praktik, praktiske aktiviteter eller træning kan leveres af virksomheder og institutioner, fx fritidshjem.

Kapitel 4

Kommunalbestyrelsens tilbud om en 3-årig ungdomsuddannelse

Generelle bestemmelser

Efter lov om vejledning om uddannelse og erhverv, jf. lovbekendtgørelse nr. 671 af 21. juni 2010, skal kommunalbestyrelsen sørge for, at der gives vejledning om valg af ungdomsuddannelse og erhverv. De nærmere regler om vejledning i forbindelse med ungdomsuddannelse for unge med særlige behov fremgår af bekendtgørelse nr. 873 af 7. juli 2010 om valg af ungdomsuddannelse og erhverv.

Uddannelsen skal introduceres i folkeskolen, herunder i specialskoler og specialklasser i forbindelse med orientering fra Ungdommens Uddannelsesvejledning om fremtidige uddannelsesmuligheder efter afslutning af folkeskolen. Dette vil for en del relevante deltagere allerede kunne ske i god tid inden afslutning af folkeskolen. Der skal senest i forbindelse med afslutningen af folkeskolen ske en orientering. Hvis eleven har opfyldt sin undervisningspligt ved at følge undervisningen på en fri grundskole, på en efterskole eller på anden vis, skal kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor den unge er tilmeldt

folkeregisteret (herefter benævnt hjemkommunen) sikre, at der gives information i forbindelse med afslutningen af disse forløb.

Kommunalbestyrelsen skal endvidere sørge for, at andre relevante deltagere informeres om mulighederne for at deltage i ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov. Det kan være unge under 25 år, som ikke tidligere har fået et uddannelses tilbud, og som er beskæftigede i beskyttet beskæftigelse eller klienter på sociale institutioner.

Ungdommens Uddannelsesvejledning har ansvaret for, at der foretages en indstilling til kommunalbestyrelsen om deltagelse i ungdomsuddannelsen. Sammen med indstillingen skal Ungdommens Uddannelsesvejledning vedlægge et udkast til en uddannelsesplan for den unges uddannelse. Udkastet skal udarbejdes i samarbejde med den unge og forældrene eller værgeren.

Har kommunalbestyrelsen brug for yderligere oplysninger end dem, der fremgår af indstillingspapirerne, vil kommunalbestyrelsen naturligvis altid kunne rette henvendelse herom til samme Ungdommens Uddannelsesvejledning, som har udfærdiget indstillingen, med henblik på tilvejebringelse af det nødvendige beslutningsgrundlag.

Når kommunalbestyrelsen i den unges hjemkommune har godkendt udkastet til individuel uddannelsesplan, iværksættes uddannelsen af kommunalbestyrelsen i hjemkommunen, og vejledningsopgaven varetages herefter af Ungdommens Uddannelsesvejledning i den unges hjemkommune.

Skoler der benytter Ungdommens Uddannelsesvejledning

Ungdommens Uddannelsesvejledning varetager vejledningen om uddannelse og erhverv for elever på alle skoler, som er beliggende inden for Ungdommens Uddannelsesvejlednings geografiske område. Forpligtelsen gælder alle folkeskoler samt de frie grundskoler (friskoler og private grundskoler) og efterskoler, husholdningsskoler og håndarbejdsskoler, der har valgt at benytte Ungdommens Uddannelsesvejledning. Der skelnes mellem Ungdommens Uddannelsesvejledning i skolens beliggenhedskommune og Ungdommens Uddannelsesvejledning i elevens hjemkommune.

Det er Ungdommens Uddannelsesvejledning i skolens beliggenhedskommune, der i samarbejde med elev og forældremyndighedens indehaver udfærdiger uddannelsesplan i forbindelse med elevens afslutning af 9. hhv. 10. klasse. Det gælder tilsvarende vejledningsforpligtelsen ved afklaring af målgruppe for ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. Ungdommens Uddannelsesvejledning i skolens beliggenhedskommune udarbejder efterfølgende udkast til individuel uddannelsesplan for ungdomsuddannelse for unge med særlige behov og indstillingspapirer til brug for kommunalbestyrelsen i elevens hjemkommune. (Dette kan evt. ske i samarbejde med Ungdommens uddannelsesvejledning i elevens hjemkommune.) Sagsgangen er, at samme Ungdommens Uddannelsesvejledning, som har udfærdiget uddannelsesplan og indstillingspapirer, efterfølgende fremsender disse til Ungdommens Uddannelsesvejledning i elevens hjemkommune med henblik på, at Ungdommens Uddannelsesvejledning i elevens hjemkommune herefter fremsender papirerne til sin »egen« kommunalbestyrelse. Kommunalbestyrelsen træffer herefter afgørelse om, hvorvidt den unge er omfattet af målgruppen for uddannelsen. Kommunalbestyrelsen tager endvidere stilling til den unges uddannelsesplan, hvis den unge er omfattet af målgruppen for ungdomsuddannelsen.

Skoler der ikke benytter Ungdommens Uddannelsesvejledning

Når en elev modtager undervisning på en efterskole, husholdningsskole, håndarbejdsskole eller en fri grundskole, som ikke benytter Ungdommens Uddannelsesvejledning, varetages vejledningsforpligtelsen i forbindelse med ungdomsuddannelse for unge med særlige behov af Ungdommens Uddannelsesvejledning i elevens hjemkommune i samarbejde med elevens skole. Ungdommens Uddannelsesvejledning i elevens hjemkommune udarbejder i samarbejde med skolen udkast til individuel uddannelsesplan for ungdomsuddannelse for unge med særlige behov samt indstillingspapirer til brug for kommunalbestyrelsen. Udfærdigelsen af den almindelige uddannelsesplan i forbindelse med afslutningen af 9. hhv. 10. klas-

se varetages af skolen. Skolens forpligtelse hertil gælder altså også de elever, hvis uddannelsesplan måtte indeholde forslag om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. Det er bl.a. med baggrund i den almindelige uddannelsesplan for elever på 9. og 10. klassetrin, jf. bekendtgørelse nr. 874 af 7. juli 2010 om uddannelsesparathedsvurdering, uddannelsesplaner og procedurer ved valg af ungdomsuddannelse, at Ungdommens Uddannelsesvejledning i elevens hjemkommune indleder arbejdet vedrørende eventuel iværksættelse af den 3-årige ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. Der fordres således et tæt samarbejde mellem elevens skole og Ungdommens Uddannelsesvejledning i elevens hjemkommune.

Elever der har forladt grundskolen

For de elever, som har forladt grundskolen eller 10. klasse, varetages vejledningsforpligtelsen af Ungdommens Uddannelsesvejledning i den unges hjemkommune. Ungdommens Uddannelsesvejledning har pligt til at vejlede unge op til 25 år, der ikke er i gang med eller ikke har fuldført en ungdomsuddannelse, efter de har forladt grundskolen. Andre unge under 25 år med bopæl i kommunen skal have vejledning, hvis de henvender sig.

Vurderer Ungdommens Uddannelsesvejledning, at en ung, der har forladt grundskolen, og som endnu ikke er 25 år, tilhører målgruppen for ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, er det Ungdommens Uddannelsesvejledning i den unges hjemkommune, der har forpligtelsen til at udarbejde og foretage indstillingen til uddannelsen til kommunalbestyrelsen i hjemkommunen.

Mulighed for andre aftaler om praktisk udmøntning

Selv om ansvarsfordelingen ligger fast, hindrer det ikke lokale eller regionale aftaler om den praktiske udmøntning af vejledningen om uddannelsen. Sådanne aftaler må imidlertid ikke på nogen måde forringe vejlednings- eller uddannelsesstilbuddet – i forhold til hvad der gælder efter loven – for den enkelte unge, og det anbefales, at der udarbejdes et aftalepapir, der tiltrædes af alle professionelle parter på området. Såfremt der ikke opnås enighed om sådanne lokale eller regionale aftaler, anvendes ovenstående fremgangsmåde.

Kommunalbestyrelsens afgørelse

Kommunalbestyrelsen træffer efter indstilling fra Ungdommens Uddannelsesvejledning afgørelse om, hvorvidt den unge kan optages på ungdomsuddannelsen. Indstillingen, der udarbejdes efter samråd med den unge og forældrene, skal indeholde et udkast til individuel uddannelsesplan, herunder forslag til bestemte uddannelsessteder eller elementer i uddannelsesforløbet. Kommunalbestyrelsen er forpligtet til at lægge betydelig vægt på den unges og forældrenes ønsker med hensyn til den nærmere tilrettelæggelse af uddannelsesforløbet.

Det gælder for alle unge, at valget af ungdomsuddannelse må ske med udgangspunkt i de til enhver tid eksisterende tilbud. Det gælder også for tilbud om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, at de elementer, der kan indgå i den enkelte unges uddannelsesplan, som hovedregel er elementer, der i forvejen findes ved kommunale og private undervisningsinstitutioner, i ordinære ungdomsuddannelser, værksteder, på sociale institutioner m.v.

Kapitel 5

Ungdomsuddannelses indhold

Ungdomsuddannelsen skal i videst muligt omfang tilrettelægges under hensyntagen til den unges kvalifikationer, modenhed og interesser. Ungdomsuddannelsen skal udgøre et planlagt og koordineret forløb, og der skal sigtes mod progression i den enkelte unges udvikling.

Ungdomsuddannelsen består af elementer af undervisning, træning og praktiske aktiviteter, herunder praktik i virksomheder og institutioner, jf. kapitel 3.

Ungdomsuddannelsen indledes med et afklaringsforløb på indtil 12 uger, der skal afdække den unges ønsker og muligheder for fremtidig uddannelse og beskæftigelse.

Afklaringsforløb og indstilling om uddannelsestilbuddet

Ungdommens Uddannelsesvejledning har ansvaret for, at der afgives indstilling til kommunalbestyrelsen om et uddannelsestilbud til unge under lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

Indstillingen skal indeholde et udkast til en individuel 3-årig uddannelsesplan. Udkastet udarbejdes i samarbejde med den unge og forældrene eller værgeren og skal i videst muligt omfang tilrettelægges under hensyntagen til den unges kvalifikationer, modenhed og interesser. Uddannelsesplanen skal beskrive målet med uddannelsen, og hvordan uddannelsen skal forløbe.

Der er tale om et udkast til uddannelsesplan. Derfor er der i loven indsat en bestemmelse om, at ungdomsuddannelsen indledes med et afklaringsforløb, som nærmere fastlægger uddannelsen.

Varigheden af afklaringsforløbet fastsættes efter en konkret vurdering af, i hvilket omfang den unge har behov herfor. I forbindelse med afklaringsforløbet udarbejdes en individuel uddannelsesplan, der indeholder de aktiviteter, som den unge skal tilbydes.

Afklaringsforløbet kan finde sted på de typer af skoler og institutioner, der nævnes i lovens bestemmelse om, hvilke skoler og institutioner, der kan levere uddannelseselementer til ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. Afklaringsforløbet er en del af det 3-årige individuelle forløb, og valget af den skole eller institution, der skal gennemføre afklaringsforløbet, skal således ske med udgangspunkt i den individuelle tilrettelæggelse og kan ikke i forvejen henlægges til bestemte institutioner.

I forbindelse med afklaringsforløbet udfærdiges den unges 3-årige uddannelsesplan for ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. Denne plan, som udarbejdes sammen med den unge og forældre eller værgeren, indgår i uddannelsesplanen for elever på 9. og 10. klassetrin, jf. bekendtgørelse nr. 873 af 7. juli 2010 om vejledning om valg af ungdomsuddannelse og erhverv.

Ungdommens Uddannelsesvejledning har ansvaret for udarbejdelsen af uddannelsesplanen, og for at uddannelsesplanen justeres efter behov og mindst en gang årligt.

Undervisning

Loven indeholder ikke bestemmelser om, hvorledes undervisningen skal tilrettelægges, eller hvilke formelle kvalifikationer undervisere og andet personale, der bidrager til undervisningsforløbet, skal besidde. Men det forudsættes, at der foreligger en tilbudsbeskrivelse og en plan for undervisningen, som kommunalbestyrelsen godkender som et uddannelseselement til uddannelsesplanen, i forbindelse med at aftalen indgås med udbyderen af uddannelseselementet.

Kommunalbestyrelsen kan selv tilrettelægge uddannelsen eller efter aftale overlade tilrettelæggelsen til en anden kommunalbestyrelse eller til en skole, herunder daghøjskoler, efterskoler, erhvervsskoler, husholdningsskoler, håndarbejdsskoler, højskoler, produktionsskoler og andre institutioner, jf. § 1, stk. 7, i lov om specialundervisning for voksne.

Praktik, praktiske aktiviteter og træning

Efter loven skal ungdomsuddannelse for unge med særlige behov indeholde praktiske aktiviteter, herunder praktik, i op til 280 timer om året. Kommunalbestyrelsen kan fravige kravet om omfanget af praktiske aktiviteter/praktik, hvis den unge og forældrene anmoder om det, og hvis særlige grunde taler for, at det er til den unges bedste. Der kan således planlægges praktik i videre omfang i uddannelsen, hvis det er til elevens bedste.

Praktiske aktiviteter, herunder praktik, indgår i det årlige undervisningstimetal med 4,2 timer pr. dag. Det betyder, at uanset hvor længe den unge er i praktik en given dag, vil det tælle med 4,2 timer den pågældende dag.

Praktikken forudsættes at foregå på virksomheder og institutioner uden for de undervisningsmæssige rammer. Formålet med praktikken er blandt andet, at den unge får arbejds erfaring og erfaring med at indgå i samarbejdet på en arbejdsplads.

Praktikforløb efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov er omfattet af bekendtgørelse nr. 845 af 30. juni 2010 om statens erstatningsordning for deltagere i praktisk erhvervsorientering m.v., jf. § 13.

Timetal

For at sikre et ensartet tilbud er undervisningstimetallet, der skal være til rådighed for deltagerne i ungdomsuddannelsen, fastsat til at udgøre mindst 840 timer årligt inkl. afklaringsforløb og vejledningssamtaler i Ungdommens Uddannelsesvejledning. Ved fastlæggelsen af undervisningstiden regnes 60 minutters undervisning lig med en undervisningstime. Dette svarer til 28 lektioner á 45 minutter i 40 uger.

Hverken loven eller bekendtgørelsen indeholder en nærmere definition af, hvad der kan betragtes som undervisning(-stimer). Det fremgår af loven, at uddannelsen skal indeholde fag og aktiviteter, herunder boundervisning, der fremmer den unges personlige og udvikling og mulighed for at deltage selvstændigt og aktivt i samfundslivet, den unges evne til at indgå i sociale sammenhænge og til at få et selvstændigt og aktivt fritidsliv, og som er rettet mod udvikling af kompetencer til brug i uddannelses- og beskæftigelsessituationer.

De praktiske aktiviteter, herunder praktik, kan højst udgøre 280 timer årligt. Der er dog mulighed for, at kommunalbestyrelsen efter anmodning fra den unge og forældrene eller eventuelt værgeren kan fravige timetallet, når særlige grunde taler for, at det er til elevens bedste.

Praktik i virksomheder og institutioner skal bl.a. bidrage til at opfylde målene i uddannelsesplanen ved at give den unge:

- arbejds erfaring og anden erfaring, der sikrer kvalifikationer, der er relevante på arbejdsmarkedet,
- erfaringer med arbejde og samarbejde, der er nødvendige for at opnå en fastere tilknytning til arbejdsmarkedet, og
- indsigt i strukturen og arbejdsforholdene på en arbejdsplads.

Praktiske aktiviteter, herunder praktik, og undervisning på andre uddannelsesinstitutioner indgår i det årlige undervisningstimetal med 4,2 timer pr. dag. Det samme gælder for praktik i virksomheder og institutioner.

Uddannelsen er en fuldtidsuddannelse, der skal tilrettelægges, så der er sammenhæng og progression i forløbet, og så eleverne sikres en kontinuerlig og integreret faglig, social og personlig udvikling over en 3-årig periode. Da den samlede uddannelsestid mindst skal udgøre 840 timer årligt, er der derfor ikke mulighed for at reducere det årlige timetal med henblik på fx at sprede timerne over mere end 3 år. Der er derimod ikke noget til hinder for, at uddannelsestiden er på mere end 840 timer årligt.

Afbrydelse af og genoptagelse af ungdomsuddannelsen

Hvis den unge efter eget ønske har afbrudt ungdomsuddannelsen eller har afbrudt den på grund af sygdom eller af andre grunde, kan den unge anmode om at genoptage uddannelsen. Anmodningen om genoptagelse af uddannelsen skal ske, inden den unge fylder 25 år. Den unge skal dog færdiggøre ungdomsuddannelsen senest 5 år efter, at den er påbegyndt.

Ved genoptagelsen kan kommunalbestyrelsen stille krav om, at der foretages en ny henvisning, og det kan desuden blive aktuelt, at Ungdommens Uddannelsesvejledning justerer uddannelsesplanen, jf. § 3, stk. 1 og 2 i lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, hvorefter Ungdommens Uddannelsesvejledning har ansvaret for, at der foretages en indstilling til kommunalbestyrelsen om deltagelse i ungdomsuddannelsen, og at der udarbejdes et nyt udkast til individuel uddannelsesplan.

Uddannelsesplanen

Generelt angiver lovgivningen ikke, hvorledes de forskellige elementer i uddannelsen skal indgå i den samlede uddannelsesplan. Sammensætningen af uddannelsesplanen skal netop tage hensyn til den unges forudsætninger, behov og ønsker. Der er således mulighed for at sammensætte uddannelsen, så der tages hensyn til den unges behov for pleje og omsorg og til de uddannelsesforløb, der er tilpasset den unges evner og interesser. Blandt de mange muligheder er også muligheden for at kombinere sociale tilbud med bl.a. praktiske aktiviteter og undervisning.

Uddannelsesplanen skal indeholde en beskrivelse af den unges samlede uddannelsesforløb, herunder en plan for undervisningen og eventuel vejledning om gennemførelse af uddannelsens delelementer, som forstås af de enkelte uddannelsessteder samt en beskrivelse af træning, praktik m.v.

Uddannelsesplanen skal endvidere indeholde beskrivelse af målene for hele uddannelsen og af planlagte vejledningssamtaler om uddannelsesplanen m.v.

For hvert uddannelseselement i ungdomsuddannelsen skal der angives følgende i uddannelsesplanen:

- Hvor og hvornår uddannelsens delelementer er planlagt til at finde sted, herunder hvordan de tilrettelægges på hold eller i grupper eller som enkeltmandsundervisning.
- Omfanget af uddannelsens delelementer angivet i timer a 60 minutter.
- Målsætningen for uddannelsens delelementer.

Uddannelsesplanen skal indeholde en beskrivelse af, hvordan progressionen i uddannelsen er tilrettelagt.

Uddannelsesplanen skal ved uddannelseselementerne have tilføjet en undervisningsplan, leveret af den udbyder, der leverer uddannelseselementet.

Uddannelsesplanen for ungdomsuddannelse for unge med særlige behov skal omfatte følgende:

- En almindelig del, der retter sig mod den unges personlige og sociale udvikling kombineret med samfundsfag. Der kan heri indgå fag, der udvikler den unges kommunikation, viden og indsigt i samfundsforhold, boudervisning, selvstændig livsførelse, husholdning, økonomi og kendskab til offentlige tilbud samt anvendelse af hjælpemidler i forbindelse med uddannelsen.
- En specifikt målrettet del, der skal støtte udviklingen af den unges interesser og evner samt særlige færdigheder. Der kan heri indgå fag, der støtter den unges fritids- og interessebetonede aktiviteter. Der kan også indgå fag, der forbereder til og giver træning i beskæftigelsesmæssige aktiviteter, herunder virksomhedsbesøg, undervisning i arbejdsmarkedsforhold og forberedelse og træning med henblik på praktik i virksomheder og institutioner.
- Praktik i virksomheder og institutioner, der bidrager til at opfylde målene i uddannelsesplanen, og hvor den unge i praksis får mulighed for at afprøve tilknytning til arbejdsmarkedet.

De elementer, der er omfattet af uddannelsesplanen for ungdomsuddannelse med særlige behov, jf. § 7, stk. 2 og § 9 i bekendtgørelsen om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, indgår i opgørelsen af undervisningstimetallet og omfanget af praktiske aktiviteter, jf. § 7 i lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

Ungdommens Uddannelsesvejledning justerer uddannelsesplanen efter behov og mindst en gang årligt i samarbejde med den unge og forældrene eller værgeren.

Der henvises til denne vejlednings Bilag 1, hvor der er optrykt en skabelon til uddannelsesplan for ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

Kapitel 6

Finansiering af uddannelseselementer

Ungdomsuddannelsen er gratis for den unge.

Som udgangspunkt afholder kommunalbestyrelsen alle udgifter til ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. Kommunalbestyrelsen kan kræve betaling fra en anden kommune for udgifter til undervisning af unge, der har folkeregisteradresse i denne kommune, eller som har folkeregister i kommunen, men indgår i folketallet i en anden kommune ved beregning af kommunal udligning og generelle tilskud til kommunen, jf. nedenfor under afsnittet »*Mellemkommunale betalingsforhold på undervisningsområdet*«.

Kommunalbestyrelsen afholder udgifterne til *særlig tilrettelagte forløb*, herunder afklaringsforløb og supplerende undervisningstilbud samt tilrettelæggelse af undervisningen. Uddannelseselementer, der er særligt tilrettelagt for unge i ungdomsuddannelsen, skal således altid finansieres af kommunalbestyrelsen, også selv om der er tale om elementer, der udbydes af selvejende uddannelsesinstitutioner med statsligt finansierede uddannelser.

Udgifter til *elementer af ordinær undervisning*, der leveres af frie kostskoler, produktionsskoler og institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovens § 5, stk. 1, nr. 2-4, finansieres efter bestemmelserne i den lovgivning, der gælder for den pågældende aktivitet.

Udgifter til eventuel elevbetaling betales af kommunen.

Lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov indeholder ikke bestemmelser om boligforhold. Spørgsmål om i hvilket omfang den unge har krav på hjælp efter serviceloven afgøres af kommunalbestyrelsen.

Mellemkommunale betalingsforhold på undervisningsområdet

Det er reglerne i lov om specialundervisning for voksne, der følges. Der henvises til afsnit »3.2 *Styrelsen af ungdomsuddannelsen*« i de almindelige bemærkninger til Forslag til Lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov (L 196) fremsat den 28. marts 2007. Det fremgår blandt andet heraf, at »Bestemmelserne om styrelsesregler for kommunale uddannelsesinstitutioner fremgår af lov om specialundervisning for voksne. Det samme gælder lovens bestemmelser om udgifter.«

Ansvaret for ungdomsuddannelse for unge med særlige behov er placeret hos kommunalbestyrelsen. Både regelgrundlaget og praktiske omstændigheder vil dog meget ofte kræve et samarbejde mellem de involverede kommuner, der kan give den nødvendige koordinering og fleksibilitet i sagsforløbet, så den unges uddannelsesforløb kan opretholdes. Det må således forventes, at der etableres et mellemkommunalt samarbejde om en del af uddannelsesplanerne under denne lovgivning.

Kommunalbestyrelsen afholder som udgangspunkt alle udgifter til ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov for de unge, der er tilmeldt kommunens folkeregister.

Afholder kommunalbestyrelsen udgifter til undervisning af personer, der bor i en anden kommune, kan kommunalbestyrelsen kræve betaling fra deltagerens bopælskommune, dvs. den kommune, hvor den pågældende er tilmeldt folkeregistret. Det følger af § 4, stk. 3, i lov om specialundervisning for voksne.

Kommunalbestyrelsen kan kræve betaling fra en anden kommunalbestyrelse for udgifter til undervisning af personer, der bor og opholder sig i kommunen (er tilmeldt folkeregistret i kommunen), men som ved beregning af kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner indgår i folketallet i den anden kommune. Det følger af § 4, stk. 4, i lov om specialundervisning for voksne og vil typisk være tilfældet, hvor vedkommende er henvist til ophold på en institution, et opholdssted eller er i midlertidigt ophold fx på grund af behandling eller undervisning.

Der henvises i øvrigt til Vejledning nr. 9396 af 2. juli 2009 om specialundervisning for voksne, kapitel 12.

Mellemkommunale betalingsforhold på socialområdet for unge på 18 år og derover

Hovedreglen om kommunernes handle- og betalingspligt på det sociale område er, at en persons opholdskommune har pligten til at yde hjælp efter den sociale lovgivning og afholde udgiften hertil. Op-

holdskommunen for en person, der er fyldt 18 år, er den kommune, hvor personen bor eller sædvanligvis opholder sig. Opholdskommunen har som hovedregel pligten til at afholde udgifterne til den hjælp, der ydes. Det følger af § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Flytter en person til en anden kommune, er udgangspunktet således, at den nye kommune overtager disse forpligtelser.

I de tilfælde, hvor den unge i forbindelse med ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov med den oprindelige opholdskommunes medvirken har fået ophold i: 1) boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service, 2) boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v. eller 3) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med disse boformer, bevarer den oprindelige kommune pligten til at yde hjælp efter serviceloven. Pligten for den oprindelige opholdskommune består, så længe personen har ophold i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud. Reglerne nævnt i dette afsnit fremgår af retssikkerhedslovens § 9, stk. 7 og 8. Den oprindelige kommune har hermed både handle- og betalingsforpligtelsen efter serviceloven for disse unge.

Retssikkerhedslovens § 9, stk. 7 gælder kun, når den unge er flyttet til et af de botilbud, der er nævnt i bestemmelsen, og flytningen er sket efter medvirken fra den oprindelige opholdskommune eller anden offentlig myndighed.

Den unge flytter bopæl, men følger fortsat sin tilbudte uddannelse

Kommunerne er forpligtet til at tilbyde unge med særlige behov en 3-årig ungdomsuddannelse. En ung, der er tilbudt en sådan uddannelse, har ret til at fortsætte sin uddannelse, uanset at den unge flytter fra kommunen.

Fraflytterkommunen vil i så fald kunne kræve godtgørelse fra tilflytterkommunen for afholdte udgifter til undervisning, jf. § 4, stk. 3 i lov om specialundervisning for voksne og ovenfor under afsnittet »Mellemkommunale betalingsforhold på undervisningsområdet«. Hvis den unge forbliver på sin hidtidige uddannelse, skal tilflytterkommunen dog ikke tilbyde en ungdomsuddannelse. Den unge har alene ret til én ungdomsuddannelse.

Den unge flytter bopæl og afbryder sin tilbudte uddannelse

Hvis den unge fraflytter den kommune, der har tilbudt en ungdomsuddannelse, og i den forbindelse afbryder uddannelsen, vil den unge have mulighed for at genoptage uddannelsen i tilflytterkommunen. Tilflytterkommunen vil dog kunne beslutte, at der skal træffes en ny afgørelse om, hvorvidt den unge (stadigvæk) falder ind under lovens anvendelsesområde.

I forbindelse med en genoptagelse af uddannelsen kan det blive aktuelt, at Ungdommens Uddannelsesvejledning justerer uddannelsesplanen, jf. kapitel 5, under afsnittet »Afbrydelse af og genoptagelse af ungdomsuddannelsen«.

Den unge flytter som led i sin tilbudte uddannelse i midlertidigt botilbud efter § 107 i lov om social service eller anden boform omfattet af retssikkerhedslovens § 9, stk. 7

Hvis kommunen samtidig med visiteringen af den unge på 18 år og derover til et uddannelsesforløb efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov visiterer den unge til et botilbud til midlertidigt ophold efter servicelovens § 107 i en anden kommune, er det fraflytterkommunen, der er handlekommune i forhold til den unge i forhold til indsatser efter serviceloven. Den oprindelige opholdskommune har i disse situationer medvirket til, at den unge har ophold i et botilbud.

Efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har fraflytterkommunen herefter både handle- og betalingsforpligtelsen for disse unge i relation til ydelser efter lov om social service.

Fraflytterkommunen har ansvaret for at tilbyde den 3-årige ungdomsuddannelse efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov til unge, som bor i kommunen (er tilmeldt folkeregisteret), og kommunen skal samtidig betale for udgifterne til ungdomsuddannelsen. Det følger af lovens §§ 2 og 5

samt af lovbemærkningerne hertil, som i afsnit 3.2. henviser til lov om specialundervisning for voksne, jf. ovenfor under afsnittet »Mellemkommunale betalingsforhold på undervisningsområdet«.

Flytter den unge midlertidigt til et boophold i en anden kommune som led i uddannelsesplanen og efter henvisning fra fraflytterkommunen, kan opholdskommunen kræve betaling fra fraflytterkommunen, idet den unge indgår i folketallet i fraflytterkommunen ved beregning af kommunal udligning og generelle tilskud, jf. § 4, stk. 4, i lov om specialundervisning for voksne.

Det følger af § 29 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner (lovbekendtgørelse nr. 561 af 19. juni 2009), at »Ved opgørelse af det folketal, der indgår ved beregning af tilskud og bidrag efter denne lov, henregnes til folketallet i en kommune personer, for hvilke kommunen i henhold til lov om social service, lov om aktiv socialpolitik, lov om almene boliger m.v. og lov om social pension har den generelle betalingsforpligtelse.«.

Under det midlertidige ophold i opholdskommunen påhviler ansvaret for uddannelsen for den unge fortsat den oprindelige kommune, idet den unges ophold i opholdskommunen er midlertidigt, og det er således hensigten, at den unge flytter tilbage til den oprindelige kommune.

Det vil ikke være hensigtsmæssigt, hvis man fortolker lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov således, at det er opholdskommunen, der får ansvaret for uddannelsen under opholdet i kommunen, da hjælpepligten i mange tilfælde påhviler den oprindelige kommune. Formålet med ændringen i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område vedrørende ydelser efter lov om social service har netop været at skabe sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar af hensyn til kommunernes styringsmuligheder.

Hvis kommunen som led i visiteringen af den *unge over 18 år* til et uddannelsesforløb efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov bevilger den unge et botilbud til midlertidigt ophold i en anden kommune, bevarer den oprindelige kommune således både handle- og betalingspligten.

Er en ung *under 18 år* anbragt uden for hjemmet, får den unge selvstændig opholdskommune i den kommune, som har truffet afgørelse om anbringelsen efter kapitel 11 i lov om social service. Den anbringende kommune har handle- og betalingspligten svarende til det ovenfor anførte om unge, der er fyldt 18 år.

Kapitel 7

Befordring

Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om art og omfang af befordringsbehovet på baggrund af en lægeerklæring eller anden sagkyndig udtalelse om den unges egen befordringsevne.

Kommunalbestyrelsen sørger for eller afholder udgifterne til fornøden befordring af unge *med særlige befordringsbehov* mellem hjem eller fast aflastningshjem og uddannelsessted (uden boophold) eller praktiksted for unge, der deltager i ungdomsuddannelsen, på den efter forholdene mest hensigtsmæssige måde.

Der kan alt efter de konkrete forhold være flere måder at tilrettelægge denne befordring på:

- Hvis den unge selv ønsker at sørge for befordring, bidrager kommunalbestyrelsen hertil med et aftalt månedligt beløb.
- Hvis den unge ved hjælp af et særligt hjælpemiddel selv kan befordre sig, kan kommunalbestyrelsen opfylde befordringspligten ved at afholde udgiften hertil.
- Den unge kan henvises til at benytte offentlige befordringsmidler i det omfang handicappet tillader det, og det ikke medfører urimelig lang befordrings- og ventetid. Om nødvendigt må der foranstalles særskilt befordring mellem hjem og undervisningssted eller eventuelt nærmeste offentlige befordringsmiddel. Kommunalbestyrelsen afholder udgiften hertil.

Hvis det er påkrævet med ledsagelse under befordringen, sørger kommunalbestyrelsen for en sådan ordning og afholder udgifterne hertil.

Tilsvarende gælder i tilfælde af forbigående sygdom, der medfører, at den pågældende ikke kan befordre sig selv.

Til unge *uden særligt befordringsbehov*, der har en afstand fra hjem eller fast aflastningssted til undervisningssted og tilbage igen på 22 km. og derover, ydes der befordringsgodtgørelse. Det kan være i form af godtgørelse fra kommunalbestyrelsen af faktisk afholdte udgifter til offentligt befordringsmiddel og ved befordring med eget befordringsmiddel med en af kommunalbestyrelsen fastsat godtgørelse pr. km.

Reglerne om befordring fremgår af § 10 i lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov og §§ 12-14 i bekendtgørelse om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

Kapitel 8

Undervisningsmidler og specialpædagogisk støtte

Udgangspunktet er, at kommunalbestyrelsen sørger for, at de nødvendige undervisningsmidler til gennemførelsen af undervisningen stilles vederlagsfrit til rådighed for den unge. Det betyder, at det i forbindelse med uddannelsesplanen skal beskrives, hvilke hjælpemidler, herunder vejledning i brug heraf, der er nødvendige i forbindelse med undervisning, træning, praktik og andre aktiviteter, der indgår i uddannelsesforløbet.

Dog kan der, hvis den unge deltager i ordinære uddannelseselementer på husholdningsskoler, håndarbejdsskoler, folkehøjskoler eller institutioner for erhvervsrettede uddannelser, søges om tilskud til specialpædagogisk støtte (SPS) via den pågældende uddannelsesinstitution efter de regler, der gælder for den pågældende aktivitet.

Kommunalbestyrelsen kan for unge, der modtager elementer af ordinær undervisning på en produktions-skole, afholde udgiften til specialundervisning og anden specialpædagogisk støtte m.v.

Såfremt støttebehovet dækkes af et hjælpemiddel, der vil være behov for under hele ungdomsuddannelsen, forudsættes dette finansieret af kommunen.

I forbindelse med hjælpemidler skal der endvidere skelnes mellem hjælpemidler, der er nødvendige i forhold til gennemførelse af undervisningen/uddannelsen som fx en it-rygsæk, og hjælpemidler, der er personlige hjælpemidler som fx et høreapparat eller en kørestol. Personlige hjælpemidler bevilges under den sociale lovgivning.

Kapitel 9

Kompetencepapiret

Ved ungdomsuddannelsens afslutning sørger kommunalbestyrelsen for, at der udstedes et kompetencepapir til den unge. Hvis den unge afbryder ungdomsuddannelsen, skal der ligeledes udstedes et kompetencepapir for de dele af uddannelsen, som den unge har færdiggjort. Forinden kompetencepapiret udstedes, sørger kommunalbestyrelsen for, at den unge indkaldes til en samtale om, hvordan uddannelsen er forløbet. Indkaldelse til samtalen skal normalt finde sted senest 14 dage efter, at uddannelsen er afsluttet. Hvis den unge ønsker det, kan den unge under samtalen bistås af forældre eller værge eller andre personer, som den unge har tillid til.

Kompetencepapiret skal blandt andet indeholde en beskrivelse af de opnåede kompetencer samt en vurdering af den unges opfyldelse af målene for hele uddannelsen og for de enkelte uddannelsesdele.

Kompetencepapiret kan rent praktisk udformes som et omslag, hvori der lægges:

1. En forside med:

- Navnet på uddannelsen: Ungdomsuddannelse for unge med særlige behov .

- Kommunens navn og logo.
 - Dato for udstedelsen af kompetencepapiret.
 - Elevdata, navn, cpr. nr. m.v.
 - Bilagsliste (over de vedlagte dokumenter, beviser, udtalelser m.m.).
- 2. En beskrivelse af indholdet i ungdomsuddannelsen:*
- Uddannelsesplanen, hvor den opdaterede og gennemførte uddannelsesplan kan anvendes.
- 3. Dokumentation for gennemførelse af uddannelseselementerne:*
- Beviser, udtalelser og anden dokumentation fra uddannelsessteder, praktiksteder m.v., der har leveret uddannelseselementer.
- 4. En generel vurdering af uddannelsesforløbet:*
- Den generelle vurdering af uddannelsesforløbet kan udarbejdes på baggrund af den samtale, som den unge indkaldes til senest 14 dage efter, at uddannelsen er afsluttet.
- Med hensyn til samtalen, som den unge indkaldes til senest 14 dage efter, at uddannelsen er afsluttet, vil det være god praksis at overveje følgende elementer, før gennemførelsen af samtalen:
- Samtalen skal være forberedt og struktureret.
 - Der indkaldes i god tid ved brev til samtalen, således at eleven og eventuelle bisiddere ved, hvad der skal foregå under samtalen.
 - Det kan overvejes at udarbejde et skema til samtalen, som efter udfyldelse udgør den generelle vurdering uddannelsesforløbet.
 - Samtalen kan desuden indeholde et punkt om planerne efter den gennemførte ungdomsuddannelse.

Kapitel 10

Klageadgang og tilsyn

Kommunalbestyrelsens afgørelser om tilbud eller afslag på tilbud om en ungdomsuddannelse kan af den unge indbringes for Klagenævnet for vidtgående specialundervisning, jf. § 51 a i lov om folkeskolen. Det samme gælder kommunalbestyrelsens afgørelser om indholdet af ungdomsuddannelsen. Det følger af § 12, stk. 2, i lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. Forældre kan efter fuldmagt fra den unge klage på den unges vegne.

Klagenævnet for vidtgående specialundervisning kan ud over at tage stilling til lovligheden af kommunalbestyrelsens beslutninger også tage stilling til spørgsmål om beslutningernes rimelighed og/eller hensigtsmæssighed, men klagenævnet kan fx ikke tage stilling til kommunalbestyrelsens afgørelser om befordring og mellemkommunale betalingsforhold.

I forbindelse med behandlingen af klager vil klagenævnet tage stilling til, om de formelle regler for kommunens sagsbehandling er overholdt, herunder bestemmelserne om partshøring, begrundelse og klagevejledning. Klagenævnet kan derimod ikke tage stilling til kommunernes mere generelle sagsbehandling, fx sagsbehandlingstiden.

Kommunalbestyrelsen er forpligtet til skriftligt at oplyse om klagemuligheden i forbindelse med formidling af afgørelserne. Der er ikke en klagefrist i sager om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

Flere oplysninger om Klagenævnet for vidtgående specialundervisning findes på www.klagenaevnet.dk.

I det omfang den kommunale virksomhed er omfattet af det kommunale tilsyn, varetages dette tilsyn af statsforvaltningen i den region, hvori kommunen er beliggende. Statsforvaltningens tilsyn er et retligt tilsyn, og statsforvaltningen fører således tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder.

Statsforvaltningen kan ikke tage stilling til hensigtsmæssigheden af kommunens beslutning og dispositioner, herunder til om kommunen overholder principperne for god forvaltningsskik.

Afsnit II

Anden lovgivning med relationer til lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov

Tilbuddet om en ungdomsuddannelse for unge med særlige behov er ofte tæt forbundet til tilbud og ydelser under anden lovgivning inden for beskæftigelsesområdet og det sociale område. Det er derfor vigtigt, at der skabes et koordinerende samarbejde mellem de forskellige forvaltninger og sektorer i en kommune i forbindelse med, at den unge gives et tilbud om en ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. En sådan koordinering er nødvendig, for at ungdomsuddannelse for unge med særlige behov kan fungere optimalt.

I den sammenhæng skal det særligt bemærkes, at lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov ikke indeholder bestemmelser om forsørgelse under ungdomsuddannelsen. I de almindelige bemærkninger til lovforslaget er det anført, at ungdomsuddannelsen ikke erstatter forsørgelsesmæssige foranstaltninger eller andre sociale ydelser. På dette punkt er der således også behov for en koordinering.

Kapitel 11

Lov om specialundervisning for voksne

Efter lov om specialundervisning for voksne, jf. lovbekendtgørelse nr. 929 af 25. august 2011, er specialundervisning for voksne undervisning og specialpædagogisk bistand, som har til formål at afhjælpe eller begrænse virkningerne af deltagerens handicap (kompenserende specialundervisning). Loven giver imidlertid også mulighed for at give tilbud om særlige ungdomsuddannelsesforløb for fx sent udviklede.

Hvis uddannelsesforløbet efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov ønskes forlænget ud over de 3 år, som denne lov giver mulighed for, er det muligt i form af supplerende aktiviteter efter loven om specialundervisning for voksne, hvis betingelserne for et tilbud efter denne lov er opfyldt.

Hvis den unge er over 25 år og ønsker at deltage i et uddannelsesforløb svarende til ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov, kan der eventuelt tilrettelægges et særligt ungdomsuddannelsesforløb i henhold til lov om specialundervisning for voksne. Men der er ikke noget retskrav på et 3-årigt forløb, og der skal ske en henvisning hertil i henhold til reglerne i loven og bekendtgørelsen om specialundervisning for voksne. Det betyder bl.a., at kommunalbestyrelsen ikke er forpligtet til at give et uddannelsesforløb på fuld tid, men alene at give et undervisningstilbud, der lever op til formålene i lov om specialundervisning for voksne.

Det forhold, at en ung er optaget på ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov, udelukker ikke tilbud om kompenserende specialundervisning efter lov om specialundervisning for voksne, hvis den unge opfylder betingelserne herfor.

Yderligere oplysninger

Nærmere oplysninger om lov om specialundervisning for voksne, jf. lovbekendtgørelse nr. 929 af 25. august 2011, fås på

www.uvm.dk

eller ved henvendelse til Ministeriet for Børn og Undervisning.

Kapitel 12

Serviceoven

Princippet om sektoransvarlighed på handicapområdet indebærer, at ansvaret for ligebehandling af mennesker med handicap inden for et givent samfundsmæssigt område er placeret hos den myndighed, der i øvrigt har ansvaret for det pågældende område.

Borgere, som visiteres efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, vil i mange tilfælde ligeledes modtage ydelser efter serviceloven.

Formålet med hjælp efter serviceloven er blandt andet at fremme den enkeltes muligheder for at klare sig selv eller at lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten. Serviceloven giver mulighed for at iværksætte forskellige hjælpeforanstaltninger, der skal kompensere for den enkelte borgers funktionsnedsættelse. I det følgende nævnes kort nogle af de ydelser efter serviceloven, der på baggrund af individuel og konkret vurdering af den enkeltes behov for hjælp kan være relevante i forhold til unge omfattet af lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

Der henvises til servicelovens enkelte bestemmelser og til vejledning 1-8 af 15. februar 2011 til lov om social service. Vejledningerne kan findes på

www.retsinformation.dk

og www.sm.dk

Socialpædagogisk bistand, støtte m.v.

Socialpædagogisk bistand, støtte m.v. efter servicelovens § 85 retter sig mod voksne med en betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer, men kan også være relevant for fx personer, der som følge af sygdom eller ulykke har behov for et rehabiliteringsforløb. Indsatsen efter servicelovens § 85 kan bestå af hjælp, omsorg eller støtte til, at den pågældende kan leve et liv på egne præmisser. Den kan også bestå af oplæring eller genoptræning i en række færdigheder, som sætter den pågældende i stand til at leve et så selvstændigt liv som muligt. Indsatsen tager bl.a. sigte på, at brugeren kan bevare eller forbedre sine psykiske eller sociale funktioner.

Der henvises til kapitel 5 i Socialministeriets vejledning nr. 2 af 15. februar 2011 til serviceloven.

Genoptræning og vedligeholdelsestræning

Træningsindsatser går i mange tilfælde på tværs af forskellige lovgivninger og sektorer. Kommunalbestyrelsen har ansvar for, at borgere med behov herfor tilbydes genoptræning og vedligeholdelsestræning efter servicelovens § 86, såfremt de ikke modtager denne træning efter anden lovgivning.

Der henvises til kapitel 6 og 7 i Socialministeriets vejledning nr. 2 af 15. februar 2011 til serviceloven.

Personlig og praktisk hjælp

Kommunalbestyrelsen har efter servicelovens § 83 pligt til at sikre, at personer, der midlertidigt eller varigt har behov for personlig hjælp og pleje og praktisk hjælp og støtte til nødvendige opgaver i hjemmet og madservice, kan få tilbud om hjælp til disse funktioner.

Der henvises til afsnit III i Socialministeriets vejledning nr. 2 af 15. februar 2011 til serviceloven.

Borgerstyret personlig assistance (BPA)

Personer med et omfattende hjælpebehov som følge af en varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har mulighed for at søge om hjælp i form af BPA, hvor borgeren modtager et kontant tilskud til selv at ansætte sine hjælpere. Det er en forudsætning, at borgeren kan fungere som arbejdsleder for hjælperne. BPA ydes efter servicelovens § 96. Der kan ydes BPA til pleje, overvågning og ledsagelse, når borgeren har et behov for hjælp, der gør det nødvendigt at yde denne særlige form for støtte.

Der henvises til Socialministeriets vejledning nr. 7 af 15. februar 2011 til serviceloven.

Merudgiftsydelse

Kommunalbestyrelsen skal efter servicelovens § 100 yde dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til personer mellem det fyldte 18. år og folkepensionsalderen med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det er en betingelse, at merudgiften er en konsekvens af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i serviceloven. Formålet med hjælpen er at medvirke til, at personer med nedsat funktionsevne og deres familier kan leve et almindeligt liv som andre ikke-handicappede på samme alder og i samme livssituation.

Der henvises til afsnit III i Socialministeriets vejledning nr. 5 af 15. februar 2011 til serviceloven.

Beskyttet beskæftigelse

Kommunalbestyrelsen skal efter servicelovens § 103 tilbyde beskyttet beskæftigelse til personer under folkepensionsalderen, som på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår, og som ikke kan benytte tilbud efter anden lovgivning.

Der henvises til afsnit V i Socialministeriets vejledning nr. 5 af 15. februar 2011 til serviceloven.

Aktivitets- og samværstilbud

Kommunalbestyrelsen skal efter servicelovens § 104 tilbyde aktivitets- og samværstilbud til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer til opretholdelse eller forbedring af personlige færdigheder eller af livsvilkårene.

Der henvises til afsnit VI i Socialministeriets vejledning nr. 5 af 15. februar 2011 til serviceloven.

Hjælpeidler og forbrugsgoder

Efter servicelovens §§ 112 og 113 skal kommunalbestyrelsen yde støtte til hjælpemidler og forbrugsgoder til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet eller forbrugsgodet i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne, i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller er nødvendigt for, at den pågældende kan udøve et erhverv.

Der henvises til afsnit I i Socialministeriets vejledning nr. 6 af 15. februar 2011 til serviceloven.

Støtte til køb af bil

Ifølge servicelovens § 114 skal kommunen yde støtte til køb af bil til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når den nedsatte funktionsevne i væsentlig grad forringer evnen til at færdes eller i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde eller gennemføre en uddannelse uden brug af bil. Eller forringer evnen til at færdes i tilfælde, hvor personen har aktiviteter uden for hjemmet, som medfører et betydeligt behov for kørsel med bil.

Der henvises til afsnit II i Socialministeriets vejledning nr. 6 af 15. februar 2011 til serviceloven.

Støtte til individuel befordring

Ifølge servicelovens § 117 kan kommunen yde tilskud til personer, som på grund af varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for befordring med individuelle transportmidler. Det er kommunen, der tilrettelægger tilskudsordningen og træffer beslutning om, hvordan hjælpen til den enkelte skal ydes.

Der henvises til afsnit III i Socialministeriets vejledning nr. 6 af 15. februar 2011 til serviceloven.

Ledsageordning

Ifølge servicelovens § 97 skal kommunen tilbyde 15 timers ledsagelse om måneden til personer mellem 18 og 67 år, der ikke kan færdes alene på grund af betydelig eller varigt nedsat fysisk eller psykisk

funktionsevne. Ledsagelsen omfatter selve ledsagelsen og funktioner forbundet hermed, fx at hjælpe med at tage overtøj af og på eller hjælp med kørestol og lignende.

Der henvises til afsnit I i Socialministeriets vejledning nr. 5 af 15. februar 2011 til serviceloven.

Handleplaner

Servicelovens § 141 indeholder regler om krav til kommunalbestyrelsen om at tilbyde at udarbejde en handleplan for indsatsen. Baggrunden for reglerne om handleplaner er at sikre en sammenhængende og helhedsorienteret indsats og at tydeliggøre forpligtelsen for alle involverede personer, instanser og forvaltningsgrene.

Der henvises til kapitel 17 i Socialministeriets vejledning nr. 1 af 15. februar 2011 til serviceloven.

Yderligere oplysninger

Nærmere oplysninger om serviceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 904 af 18. august 2011, fås på

www.sm.dk

eller ved henvendelse til Social- og Integrationsministeriet.

Kapitel 13

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik

Loven om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov indeholder ingen bestemmelser om forsørgelse under ungdomsuddannelsen. Det er ikke intentionen, at ungdomsuddannelsen erstatter forsørgelsesmæssige foranstaltninger eller andre sociale ydelser. Det er intentionen, at unge, der deltager i ungdomsuddannelsen, bevarer deres hidtidige forsørgelsesgrundlag. For under 18-årige er det forældre-forsørgelse. For unge på 18 år og derover er forsørgelsesgrundlaget primært førtidspension og derudover kontanthjælp, eventuelt under forrevalidering. Hertil kommer de unge, der er i stand til at forsørge sig selv og derfor ikke er berettiget til kontanthjælp.

Ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov kan gives som et tilbud efter § 32, stk. 1, nr. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til personer, der opfylder betingelserne herfor. Under tilbuddet modtager deltagerne den ydelse, som de i forvejen er berettiget til.

Fx kan personer, der er berettiget til kontanthjælp, få uddannelsen som et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvor de modtager deres kontanthjælp under uddannelsen. Det er kommunen, der i det enkelte tilfælde afgør, om uddannelsen kan gives som tilbud og i givet fald for hvilken periode.

Uddannelsen vil også kunne gives som et tilbud i form af forrevalidering, hvor man modtager sin hidtidige ydelse, fx kontanthjælp eller som en revalidering med revalideringsydelse, til personer, der opfylder betingelserne herfor. For at uddannelsen kan gives som et tilbud om revalidering, herunder forrevalidering, er det en forudsætning, at der foreligger en realistisk mulighed for, at revalidering kan føre til hel eller delvis selvforsørgelse for den pågældende.

Yderligere oplysninger

Nærmere oplysninger om lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 710 af 23. juni 2011, og lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009, fås på

www.bm.dk

eller ved henvendelse til Beskæftigelsesministeriet.

Kapitel 14

Lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Førtidspension, der behandles efter reglerne, der trådte i kraft den 1. januar 2003 (ny ordning), kan tilkendes personer fra det fyldte 18. år og frem til folkepensionsalderen.

Tilkendelse af førtidspension forudsætter, at personens arbejdsevne er varigt nedsat i et sådant omfang, at pågældende ikke vil være i stand til at forsørge sig selv ved et indtægtsgivende arbejde uanset mulighederne for at få støtte efter den sociale lovgivning eller anden lovgivning, herunder beskæftigelse i et fleksjob.

Alle relevante aktiverings-, revaliderings- og behandlingsmæssige – og øvrige – foranstaltninger skal således være afprøvet, med mindre det er åbenbart, at personens arbejdsevne er varigt nedsat og ikke kan forbedres. Det skal være dokumenteret, at den pågældendes arbejdsevne er varigt nedsat i forhold til ethvert erhverv. Der kan fx ikke tilkendes førtidspension, hvis borgeren er i stand til at påbegynde en kompetencegivende uddannelse. Det skal i den forbindelse bemærkes, at den særlige ungdomsuddannelse for unge med særlige behov ikke er en kompetencegivende uddannelse, og at visitation til og deltagelse i denne uddannelse derfor kan ske samtidig med tilkendelse af førtidspension eller efterfølgende.

Førtidspensionister på gammel ordning, dvs. personer der har fået tilkendt pension efter reglerne gældende før den 1. januar 2003, har fået tilkendt førtidspension efter andre kriterier.

Førtidspensionister på ny ordning har mulighed for at søge om hjælp efter aktivlovens regler om hjælp til blandt andet rimeligt begrundede enkeltudgifter og hjælp til medicin, ligesom der kan søges boligsikring. Der henvises til Socialministeriets vejledning nr. 105 af 23. oktober 2002 om førtidspension fra 1. januar 2003.

Førtidspensionister på den gamle ordning kan søge om forskellige tillæg og tilskud som varmetillæg, helbredstillæg, personligt tillæg, boligydelse, samt bistands- og plejetillæg. Der henvises til Socialministeriets vejledning nr. 54 af 31. august 2007 om førtidspension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

Yderligere oplysninger

Nærmere oplysninger om lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1005 af 19. august 2010, og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1006 af 19. august 2010, kan findes på

www.penst.dk

eller

www.borger.dk

under emnet »Pension og efterløn«.

Ministeriet for Børn og Undervisning, den 16. november 2011

P.M.V.

E.B.

STEFFEN JENSEN

// Jørgen Petersen

Skabelon til uddannelsesplan for ungdomsuddannelse for unge med særlige behov

UDDANNELSESPLAN	
Ungdomsuddannelse for unge med særlige behov	
Version:	Udarbejdet dato:

1. Personlig præsentation	
Fornavn	
Efternavn	
Cpr.nr.	
Adresse	
Postnr. og by	
Tlf./mobilnr.	
E-mailadresse	
Sidste grundskole	
Forældres/værges navn	
Forældres/værges adresse	
Forældres/værges tlf./mobilnr.	
Forældres/værges e-mail	
Kommune	
Sagsbehandler(e)	

Ungdommens Uddannelsesvejledning	
Vejleder	
Tlf.	
E-mail	

2. Den unges mål med uddannelsen
Overordnet mål:
Fagligt:
Socialt:
Personligt:

3. Afklaringsforløb til ungdomsuddannelsen	
Aktivitet	Beskrivelse af aktivitet
Undervisning	
Træning	
Praktiske aktiviteter, praktik	
Andet	

4. Uddannelsens delelementer

Uddannelsesdel nr.	Start – og slutdato	Antal uger i alt: Antal kalenderuger i alt:
Uddannelsessted Skole/praktikvært m.m.	Navn, adresse, telefonnummer og e-mail	
Kontaktperson/oplæringsansvarlig	Navn og telefonnummer	
Personlige, sociale og faglige mål for denne uddannelsesdel Delmål og planlagt progression (evt. målsætning for fritidsaktiviteter)	Fagligt: Socialt: Personligt:	
Uddannelsesdelens indhold, jf. undervisningsplan Fag, linje, hold, arbejdsområder og funktioner Almene og specifikke elementer		
Evt. tilhørende boform - målsætning		
Antal timer i alt pr. uge (60 min.)		
Behov for specialpædagogisk støtte		
Forsørgelsesgrundlag (denne uddannelsesdel)		
Vejledning/opfølgning – Ungdommens Uddannelsesvejledning		

5. Uddannelsesplan (oversigt)				
Fra – til	Uddannelseselementer – skoler/ virksomheder	Kontaktperson/oplæringsansvarlig (navn og telefonnummer)	Aftale indgået Sæt X	Antal uger
Uddannelsesdel 1				
Uddannelsesdel 2				
Uddannelsesdel 3				
Uddannelsesdel 4				
Uddannelsesdel 5				
I alt antal uger:				

6. Bemærkninger og underskrifter

Den unges bemærkninger:	
Forældre/værges bemærkninger:	
Vejlederens bemærkninger:	
Generelle bemærkninger:	
Dato	Elevens underskrift
Dato	Forældre/værges underskrift (hvis den unge er under 18 år)
Dato	Ungdommens Uddannelsesvejledning (vejleders underskrift)

Hjemmesider med relevans for ungdomsuddannelse for unge med særlige behov

- Ministeriet for Børn og Undervisning: <http://www.uvm.dk>
- Klagenævnet for vidtgående Specialundervisning: <http://www.klagenævnet.dk>
- Social- og Integrationsministeriet: <http://www.sm.dk>
- Beskæftigelsesministeriet: <http://www.bm.dk>
- Pensionsstyrelsen: <http://www.penst.dk>